

David griješi protiv Boga

Ključni stih: *“Tada David reče Natanu: ‘Sagriješio sam protiv Jahve!’ A Natan odvrati Davidu: ‘Jahve ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti.’”*
— 2.Samuelova 12: 13

Izabrani tekstovi:
2.Samuelova 12: 1-10, 13

O DAVIDU SE U Bibliji govori kao o čovjeku po Božjem srcu. (1.Samuelova 13: 14; Djela apostolska 13: 22) To ne znači da nije imao mana, ali znači da je njegovo srce bilo ispravno pred Bogom. Međutim, počinio je veliki grijeh jer je organizirao Urijinu

smrt i uzeo njegovu ženu za svoju ženu. (2.Samuelova 11: 1-27) Kada je prorok Natan snažno skrenuo Davidovu pozornost na ovu stvar, on se nije prepoznao u prisposobi koju je prorok prikazao i izrazio je veliko ogorčenje protiv prikazanog grešnika.

Kako li je David morao biti zapanjen kad mu je Natan rekao: “Ti si taj čovjek.” Zatim je, govoreći u ime Gospodina, Natan podsjetio Davida na obilatu opskrbu koja mu je bila učinjena. Bog ga je izbavio iz Šaulovih zavidnih kandži, i “Ja [Bog] sam ti predao kuću tvoga gospodara, položio sam žene tvoga gospodara na tvoje krilo, dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; a ako to nije dosta, dodat ću ti još ovo ili ono. Zašto si prezreo JAHVU i učinio ono što je zlo u njegovim očima?”—2.Samuelova 12: 7-9

Kao dio Davidove kazne za ovaj veliki grijeh, rečeno mu je da će njegovu vladavinu kao kralja Izraela obilježiti rat. Ovo se proročanstvo tragično obistinilo. Osim toga, njegov prvi sin od Bat-Šebe, Urijine bivše žene, razbolio se i umro. Ovo je bila dodatna kazna za Davida za njegov veliki grijeh. (vs. 10-14) Ipak, Božje blago milosrđe također se pokazalo prema Davidu tako što mu je poštediti život. Prema židovskom zakonu, Davidov grijeh zahtijevao je smrtnu kaznu, ali on nije bio smaknut. To je bilo zbog činjenice da je tako brzo priznao svoj grijeh kada mu je ukazano na njega.

“Čini se da je prvih pet stihova Psalma 32 izraz Davidovih osjećaja prema Gospodinu u vezi s njegovim grijehom i njegovim oprostjenjem. Napisao je: “Blažen onaj kome je grijeh otpušten, kome je zločin pokriven! Blago čovjeku kome JAHVE ne ubraja krivnju i u čijemu duhu nema prijevare! Prešutjet’ sam htio, al’ kosti mi klo- nuše od neprestana jecanja. Danju i noću ruka me tvoja tištala, snaga mi se trošila k’o za ljetnih žega. Tad grijeh

svoj tebi priznah i krivnju svoju više ne skrivah. Rekoh: ‘Priznat ću Jahvi prijestup svoj’, i ti si mi krivnju grijeha oprostio.”

U Davidovom životu imamo dobar primjer kako Bog postupa s grešnicima koji se kaju. Stalno nas podsjećaju na zakon nasljeđa koji djeluje u ljudskom iskustvu zbog grijeha. Nasljedstvom je Adamov prijestup donio smrt svoj njegovoj djeci, a svi se, po prirodi, smatraju grešnicima.—Rimljanima 3: 10, 23; 5: 12

Međutim, Bog cijeni one koji se srcem trude držati njegovih zapovijedi. Zbog toga je volio Davida i pokazao mu milost kada se brzo pokajao i priznao svoj grijeh. Bog ne postupa ni s kim od svojih ljudi na temelju njihovih stvarnih postignuća, već prema željama njihova srca.—Matej 6: 21; 12: 35 ■